

EMBLEMA CLVII.

Nos quoque floruimus.

CLVII.

Ad vos mox veniet, iam nos precessimus, ordo.

Quæ steteram in filuis longè pulcherrima fagus,
 Per loca lata meis conspicienda comis,
 Quæ crebro æstivas fregi pastoribus auras,
 Cum traheret resonum fistula rauca nemus.
 Sub cuius densâ requiescens fronde viator,
 Inceptum fessus sæpè refecit iter.
 Nunc vetulæ impacta succidimur, ecce, securi,
 Et meriti ratio nulla prioris adest.
 Sed defloruimus; flos namque erat ipse caducus;
 Nunc quoque cedo aliis tota recisa locum.
 Quod mihi contingit. cunctis continget in orbem,
 Proxima lignatrix iam mihi ligna secat.